



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3638/2018
29.08.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драгица Младеновић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Илија Петровић, адвокат из ..., ради продужења мере заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 99/2018 од 15.03.2018. године, у седници одржаној 29.08.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 99/2018 од 15.03.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П2 341/17 од 19.12.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се према туженом утврди да је извршио насиље у породици, те да се продужи мера заштите према њему за период од годину дана почев од 16.06.2017. године до 15.06.2018. године, одређена правноснажном пресудом Основног суда у Лесковцу П2 бр.93/16 од 15.06.2016. године, а којом се забрањује туженом да се приближи тужиљи на удаљености мањој од 300 метара, као и да приступа у простор око места њеног становања на удаљености мањој од 200 метара. Ставом другим изреке, тужиља је обавезана да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 109.000,00 динара. Правноснажном пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 99/2018 од 15.03.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена је наведена првостепена пресуда.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију, предлажући да се иста одбије, а захтевао је накнаду трошкова овог одговора.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана. Доношењем побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизија не садржи чињенице из којих би се могло закључити које су то битне повреде одредаба ЗПП учињене.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су живеле у ванбрачној заједници до 2015. године из које је рођена малолетна ћерка ВВ ... године. По напуштању ванбрачне заједнице тужиља је изнајмила стан у ... у коме живи, а тужени живи у Пред Основним судом у Лесковцу води се поступак ради вршења родитељског права над малолетним дететом. Правноснажном пресудом Основног суда у Лесковцу П2 бр.93/16 од 15.06.2016. године, утврђено је да је тужени извршио насиље у породици према тужилји (вређањем и дрским понашањем) па је одређена мера заштите и то забрана приласка тужилји на удаљености мањој од 300 метара и забрана приступа у простор око њеног места становања на удаљености мањој од 200 метара, на период од годину дана. Тужиља је тврдила да је тужени у периоду трајања ове мере поново учинио акт насиља у породици над њом, због чега је у овом спору тражила да се то утврди и да се продужи раније одређена мера за период од још годину дана. Она је 18.01.2016. године поднела кривичну пријаву против туженог за кривично дело насиља у породици из члана 194. став 1. КЗ, наводно учињеног тог дана, која је одбачена решењем Основног јавног тужилаштва у Лебану Кт бр.63/16 од 29.07.2016. године јер не постоје основи сумње да је учињено кривично дело за које се гони по службеној дужности, а за исто дело је у току кривични поступак пред Основним судом у Лесковцу у предмету К 88/17. Тужиља је у овом парничном поступку тврдила да је тужени 29.12.2016. године прешао на њену страну улице и када је хтела да позове полицију ударио је по руци и опсовао. На основу извештаја и мишљења Центра за социјални рад у ... и Центра за социјални рад у ... (према пребивалишту странака), утврђено је да према туженом није целисходно поново изрицање и продужење мере заштите од насиља у породици, обзиром да не постоји ризик од испољавања његовог насилног понашања према тужилји, нити тужени показује индиције дрског и насилног понашања у средини у којој живи, као ни према блиским и даљим лицима, а брижан је и одговоран отац. На основу извештаја МУП-а - ПУ ... – ПС ..., утврђено је да тужени није евидентиран као извршилац кривичних дела и прекршаја у току године, да није склон вршењу било каквог насиља према члановима породице и људима са којима се дружи, па да из тих разлога није потребно продужење мере заштите од насиља у породици.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови закључили да у конкретном случају нису испуњени услови за утврђење акта насиља у породици, нити за продужење мере заштите од насиља у породици за период од још годину дана обзиром да није утврђено да је тужени учинио неки од аката насиља из члана 197. Породичног закона, јер тужиља ове чињенице није доказала, нити га

пријавила за тај наводни акт насиља, а да из извештаја Центара за социјални рад у ... и ... проистиче да продужење ове мере није целисходно. Нижестепени судови су стога правилно применили материјално право налазећи да нема услова за утврђење акта насиља, нити услова за продужавање мере заштите одређене претходном судском одлуком на још годину дана, на основу члана 199. истог закона.

Нису основани ревизијски наводи тужиље да је тражено продужавање мере заштите само превентивног карактера поготово што код ње постоји страх од могућности понављања акта насиља од стране туженог, у конкретној ситуацији када није утврђено постојање било каквог таквог акта и када тужиља није доказала да нису престали разлози због којих је мера заштите од насиља у породици била одређена, да би постојали услови за њено продужење у смислу члана 199. Породичног закона.

Правилно је донета и одлука о трошковима парничног поступка на основу чланова 153. став 1. и 154. став 2. ЗПП и члана 207. Породичног закона.

С обзиром да трошкови састава одговора на ревизију не представљају трошкове који су били потребни ради вођења парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП, то је одлучено као у ставу другом изреке.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 414. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић